



## *László Attila – Utazás az ismeretlenbe*

Tavaly szeptemberben én voltam az egyik szerencsés hallgatója a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző karának, aki Erasmus ösztöndíjasként Liverpoolba utazhatott 5 hónapra, hogy egy, az oktatás terén nagy hagyományokkal rendelkező országban folytathassa megkezdett tanulmányait. Nem szeretnék ennyire előre rohanni, valójában már az utazást megelőzően is sok izgalomban volt részem.

Az ötlet, hogy külföldön tanuljak akár Erasmus, akár más ösztöndíjprogrammal már régóta foglalkoztatott. Másodéves hallgató voltam, amikor egy beszélgetés alkalmával felmerült köztem és egyik csoporttársam között, hogy remek lehetőség lenne, ha külföldön tanulhatnánk, megismerhetnénk egy másik kultúrát. Ekkor még nem hittem volna, hogy meg is valósul az álmom, ami - úgy gondolom -, nem sok ember számára adatik meg.

Az álomból mégis valóság lett. 2013 márciusában beadtam jelentkezésemet az Erasmus program Liverpoolba szóló ösztöndíjára, reménykedve a kedvező elbírálásban. Köny-

nyebbség volt, hogy velem együtt az a csoporttársam is jelentkezett ugyanerre az ösztöndíjra, akivel már korábban tervezgettük a külföldön tanulást, így együtt reménykedtünk, hogy mindketten elnyerjük a támogatást, és nem egyedül kell kiutaznunk.

Májusban kaptuk meg a csodálatos hírt, megnyertük a kiutazás lehetőségét, illetve az ösztöndíj támogatást. Pár héttel később aggasztó események történtek, hiszen a liverpool-i John Moores Egyetem nem küldött visszaigazolást a jelentkezésünkre, így egyáltalán nem volt biztos a kiutazásunk. Már elkezdtünk gondolkodni azon is, hogy átjelentkezünk egy portugál egyetemre, amikor kicsit késve ugyan, de visszaigazoltak Liverpool-ból, hogy minden rendben halad az ügyintézással, és szeretettel várnak bennünket.

A nyár számomra munkával telt, pénzt kerestem, hogy minél kevesebb anyagi támogatásra kelljen szorulnom a családomtól. Az ösztöndíj, amit az Erasmus program biztosított, fedezte a kinti albérlet költségeit a teljes időtartam alatt. Minden más költséget saját magunknak kellett



állni. Az első ilyen tétel a repülőjegy megvásárlása volt. A kinti szállást már időben lefoglaltam, így egy rendkívül jó helyen lévő albérletet kaptunk, ami 5 perc sétára volt az egyetemtől és nem mellesleg a város központjában helyezkedett el. Miután minden ügyünket, ami a kiutazáshoz kellett elintéztük és megkötöttük a szerződést az Erasmus programhoz kapcsolódóan, már nem volt más hátra, minthogy megkezdjük utazásunkat az ismeretlenbe.

Szeptember 7-én reggel kocsival indultunk Szegedről Pozsonyba, ahonnan 11 óra körül indult a repülőgép Liverpoolba. Budapestről nem volt közvetlen járat, ezért választottuk a Pozsonyi indulást. A felszállás előtt elbúcsúztam a családomtól és lezártam életem egyik szakaszát magamban, hogy teljes mértékben nyitott legyek az elkövetkező, izgalmasnak és élménydúsnak ígérkező 5 hónapra. A külföldön töltött idő, mint később kiderült, meghatározó szakasza volt életemnek. Kicsit kevesebb,

mint 3 óra utazás után megérkeztünk a liverpool-i John Lennon repülőtérre, felvettük csomagjainkat, és kiléptünk az ajtón az ismeretlen felé. A repülőtér 35-40 percnyi távolságra volt a belvárostól, amit helyi tömegközlekedéssel tettünk meg. Az albérlet megtalálása elég izgalmas volt, mert legalább 2 órán át kerestük, mire sikerült megtalálunk. A lepakolást követően máris elindultunk, hogy felfedezzük a híres angol nagyvárost.

Liverpool Északnyugat-Angliában fekszik, a Mersey folyó tölcserforkolatának keleti oldalánál. A város egy hegygerincre épült, melynek legmagasabb pontja az Everton domb, 70 méterrel magasodik a tenger fölé. A város központja mintegy 5 mérföldnyire van a Liverpool-öböltől és az Ír-tengertől. Liverpoolt, amely Anglia egyik legjelentősebb, és ötödik legnépesebb városa, Liverpool Városi Tanács kormányozza, egyike annak az öt tanácsnak, ami a Merseyside grófságban működik. A 2002-es népszámlálás adatai szerint a városnak 441 477 lakosa van. Liverpool lakosai magukat nem angoloknak, hanem Liverpudliknak, „Scouser”-öknek tartják, mely elnevezés a jellegzetes liverpooli ételből (scouse, magyarul vagdalt húsos főzelék) adódik. Később a scouse kifejezés a liverpooli dialektus szinonimájává is vált. A 19. század végére Liverpool a „Birodalom Második Kikötője” lett, köszönhetően annak, hogy London után a legtöbb áru a Mersey parti városon

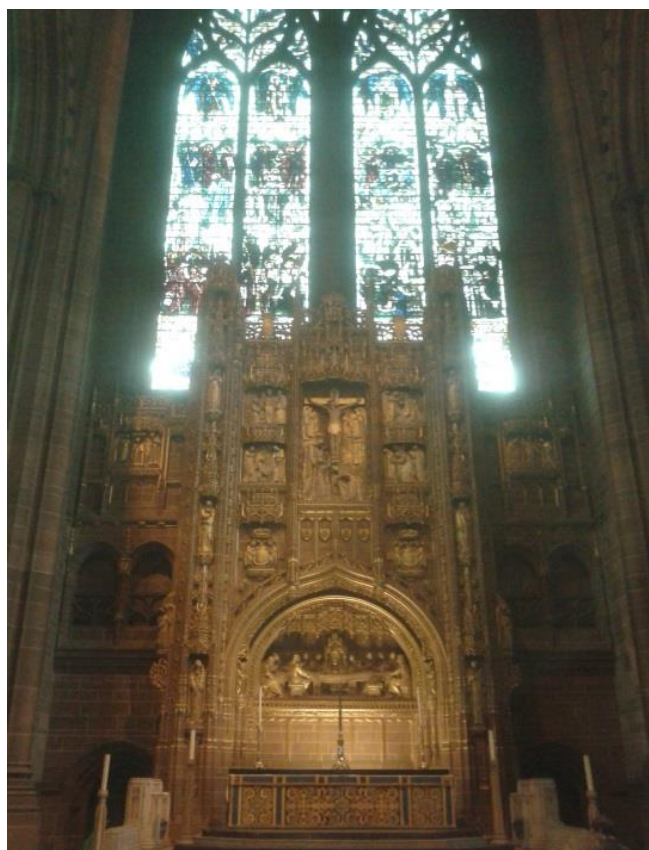
ment keresztül. Ekkorra jelentős ipari központ-  
tá is vált a település, és bár mára a gyárak  
nagy része megszűnt, még mindig jól ismert  
tengeri kikötőváros. Liverpool a hazája két,  
nemzetközileg is jól ismert labdarúgó klubnak,  
az Everton FC-nek és a Liverpool FC-nek. A  
sport mellett nemzetközi hírű kulturális köz-  
pont is a város, különösen híres a könnyűzené-  
ről, hiszen Liverpool, többek között minden  
idők egyik legsikeresebb együttesének, a Beat-  
lesnek szülővárosa. 2008-ban Liverpool volt  
Európa kulturális fővárosa.

Az első pár hét a megismeréssel és az albérlet  
minél kényelmesebbé tevésével telt. Szépen  
lassan berendezkedtünk és kezdtük egyre job-  
ban érezni magunkat. Számomra azért is volt  
nehéz az első pár hét, mert ez volt az első al-  
kalmam, hogy a szülőktől távol, egyedül kell  
alakítanom a mindennapjaimat. Természe-  
sen, az idő előrehaladtával egyre jobban érez-  
tem magam, az utolsó hetekben még az is  
megfordult a fejemben hogy szívesen marad-  
nék még egy fél évet, mert annyira jól éreztem  
magam. Az albérletben különböző nemzetisé-  
gű hallgatókkal laktunk együtt, ami még iz-  
galmasabbá tette a kinti életünket. Többek  
között, olaszokkal, hollandokkal, mexikóiak-  
kal, kínaiakkal ismerkedtem meg és büszkén  
mondhatom, hogy jó pár barátot szereztem.  
Sok estét töltöttünk beszélgetéssel, filmnézés-  
sel, közös bulizással, ami közelebb hozott  
minket egymáshoz. Megismertem sok olyan  
kultúrát, amit eddig szerettem volna, de még



nem volt rá megfelelő lehetőségem.

A liverpool-i John Moores Egyetem szocioló-  
gia szakja volt az, ahol megkezdtük külföldi  
tanulmányainkat. Az oktatás a kiérkezésünk  
utáni második héten kezdődött. 5 kurzust vet-  
tünk fel, amelyek végig angol nyelven folytak.  
Izgalmas és érdekes óráink voltak, melyek  
nem csak azért tetszettek, mert angol nyelven  
voltak, hanem azért is, mert az oktatás színvo-  
nala a várakozásaimat is felülmúlta. Jó hangu-  
latú óráink voltak, sok csoportmunka és figye-  
lemfelkeltő előadások jellemezték a heteimet.  
A tanárok nemcsak arra koncentráltak, hogy  
leadják az anyagot, hanem hogy mi, diákok  
meg is értsük az összefüggéseket. Az egyik  
órán, amelyen az élet különböző szakaszait  
elemztük szociológiai szempontból, különö-  
sen tetszett, mert a kurzusteljesítés feltétele  
egy videó elkészítése volt, amely számot ad az  
előadásokon elhangzott ismeretek elsajátításá-



ról. Itt is csoportban kellett dolgozni és mi a szülő – gyermek közti kapcsolat alakulását és a különböző nemzetiségek közti különbségeket próbáltuk meg megmutatni. Interjúkat csináltunk több mint hat különböző nemzetiségű hallgatóval, ami véleményem szerint remekül tükrözte, hogy mekkora különbségek láthatók a magyar és a többi nemzet családszerkezetében.

Az oktatáson kívül volt időm sportolni is. Találtam egy evezős klubot, ami viszonylag közel volt, így csatlakoztam hozzájuk és heti 4 alkalommal tudtam edzeni velük. Mindenki kedvesen fogadott és leginkább csapategységekben edzettünk, ami nagy élmény volt. Versenyzésre is volt lehetőség, amelyet nagy hiba lett volna kihagynom. Az első verseny no-

vemberben volt Liverpool-tól nem messze, itt még egyes hajóegységben indultam és sikerült az aranyérmét megszerezni. A második verseny decemberben került megrendezésre, ahol nyolcasban versenyeztünk és az előkelő második helyen értünk célba a népes mezőnyből.

Az oktatás és a sport is hozzájárult ahhoz, hogy ilyen jól éreztem magam, de a lakótársak nélkül ezt bizonyára kevésbé tudtam volna értékelni. A velük töltött idő mindig jó hangulatú és kihívásokkal teli volt, mert a nyelvi nehézségek sokszor nevetésbe és nagy magyarázkodásokba torkollottak.

A kint létem során, Liverpoolon kívül volt alkalmam meglátogatni Chester-t is, ami szintén elnyerte a tetszésemet, az otthonos hangulatú házaival és gyönyörű utcáival. Karácsony előtt voltam Manchester-ben is, ami legalább annyira megbabonázott, mint Liverpool. Rengeteg felhőkarcoló volt a városban, amelyeket már az utazás során is messziről látni lehetett. A belváros nyüzsgő és izgalmas utcáit mosolyogva jártam végig. Karácsony után elutaztam a Lake District nevű tóvidékre, amely Anglia egyik leghíresebb nemzeti tájvédelem alatt álló területe. Rengeteg kisebb nagyobb tó terül el a területen, melyeket magas hegyek ölelnek körbe, elképesztően gyönyörű látványt tárva az odalátogatók számára.

A karácsonyt és az új évet is Liverpoolban töltöttem, majd január 6-án Manchesterből közvetlen járáttal jöttem haza Budapestre. Vegyes érzésekkel hagytam ott Angliát. Egyfelől

alig vártam, hogy újra lássam a szeretteimet, barátaimat, másfelől szomorú voltam, hogy vége egy számomra oly sokat jelentő időszaknak. Az adott egy kis boldogságot, hogy tudtam, nem ez az utolsó alkalom, hogy Angliában járok, hiszen „csak” egy repülőútnyira van tőlünk.

Amikor valaki megkérdezi, milyen volt a kinn töltött majdnem fél év, az első reakcióm mindig az, hogy azt mondom: *elképesztő*. Egyáltalán nem bántam meg, hogy jelentkeztem, mert az Angliában töltött idő alatt ismertem meg önmagam teljesen, kinn tanultam meg értékelni azt, ami otthon megvan, itt viszont nincs, és hiányzik. Úgy érzem, 24 évesen ez kellett ah-

hoz, hogy úgymond, *benőjön a fejem lágya*, és hogy véglegesen elköszönjek a gyermekkoromtól. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy használja ki az ilyen és ehhez hasonló lehetőségeket, mert amíg valaki nem szerez tapasztalatot arról, hogy milyen is külföldön tanulni és élni, addig nem tudhatja, hogy mennyire pozitívan befolyásolhatják az itt szerzett élmények gondolkodásmódját, világlátását – és ezzel együtt, a jövőjét. Az Erasmus programmal Liverpoolban töltött félév mindig is egy fontos része marad az életemnek.

